

Oeganda Nieuw onderzoek naar in 2015 verdwenen studente

Nog altijd op zoek naar Sophia

In Oeganda wordt opnieuw onderzoek gedaan naar de verdwijning van de Amsterdamse studente Sophia Koetsier. Haar moeder geeft de hoop niet op haar dochter te vinden. 'Als ik op blote voeten de jungle in moet om haar te vinden, dan doe ik dat.'

Hannah Stöve
AMSTERDAM

Jane Abodo, het hoofd van het Oegandese Openbaar Ministerie, is ervan overtuigd dat er na bijna zeven jaar eindelijk een doorbraak komt in de vermissingszaak van studente Sophia Koetsier, die in oktober 2015 op 21-jarige leeftijd spoorloos verdween in een wildpark. "Ik ben echt heel hoopvol dat er eindelijk duidelijkheid komt en we de zaak kunnen sluiten. We moeten jullie antwoorden kunnen geven. Daarom zijn we alle aspecten opnieuw aan het bekijken."

Dat vertelde Abodo aan Sophia's moeder tijdens opnames van *Break Free*, een programma over Nederlandse jongeren die tijdens een verre reis overlijden of vermist raken.

Volgens Abodo is een nieuw team hard aan het werk om erachter te komen wat er precies met Koetsier is gebeurd. "We moeten eerst kunnen uitsluiten of er sprake is van een misdrijf. En hoewel er nooit sporen van een worsteling, bloed of resten zijn gevonden, moeten we onderzoeken of er dieren in het wildpark leven die Sophia hebben kunnen doen verdwijnen."

Ook wordt er voor het eerst geprobeerd iedereen te vinden die op de bewuste avond op de locatie was, en wordt er opnieuw gepraat met de mensen met wie Koetsier op reis was, parkrangers en haar chauffeur. "De president en de first lady zijn zeer betrokken en willen weten wat er gebeurt. Net als de ambassadeur."

Stukjes stof

Sophia Koetsier had in 2015 net haar bachelor geneeskunde gehaald aan de UvA, toen ze twee maanden stage ging lopen in een ziekenhuis in de Oegandese hoofdstad Kampala. Daarna reisde ze nog door het land met twee medestudenten. In een wildpark zou ze tegen de schemering naar een wc-gebouwtje zijn gelopen, iets verderop van het huisje waar ze zouden overnachten. Daarna heeft niemand haar ooit meer gezien.

Langs de oever van de Nijl, ongeveer twintig minuten lopen verderop, werd de volgende ochtend een plastic waterfles, volgepropt met afval

gevonden. Verder niets. Ruim 24 uur later werd weer iets verderop aan de waterkant een raadselachtig spoor van spullen gevonden: haar zonnebril waar ze altijd zo zuinig op is, haar onderbroek, vijf meter hoog aan een boomtak. Stukjes stof van haar broek waren aan takken vastgebonden. Er lag één – opmerkelijk schone – schoen, maar wel twee binnenzolen.

Kort voor Sophia verdween kreeg haar moeder bovendien een telefoontje van haar reisgenoten: Sophia gedroeg zich vreemd en onvoorspelbaar, ze maakten zich zorgen. Ze heeft een paar keer manische episodes gehad, en zat daar wellicht weer in.

In de dagen na Sophia's vermissing werden rangers, politiemensen, honden en duikers ingezet om haar te zoeken. Een week later kwam een Nederlands politieteam met een drone zoeken. Maar na anderhalve week hielden alle onderzoeken op, zonder resultaat. Sindsdien tasten haar familie en vrienden in het duister. Is ze om het leven gekomen door een ongeluk, in verkeerde handen terechtgekomen? Of leeft ze nog?

Twintig keer naar Oeganda

Dat er na al die jaren nu eindelijk serieus onderzoek wordt gedaan naar de verdwijning van Sophia Koetsier, is volgens Jane Abodo aan één persoon te danken: Sophia's moeder, Marije Slijkerman. "Nadat ze verdween heb ik een paar

'Het is buitengewoon onthutsend dat je nauwelijks wordt geholpen als je kind vermist raakt in een ver, vreemd land'

→ Sophia Koetsier met haar moeder Marije Slijkerman in Oeganda, 14 oktober 2015, kort voordat Sophia spoorloos verdween. FOTO PRIVÉARCHIEF

maanden thuis in Amsterdam afgewacht tot ze zou bellen: 'Mama, ik ben het nu wel zat hier, kom je me alsjeblieft halen?' Maar dat telefoontje kwam niet." Ze heeft er daarom nu al twintig reizen naar Oeganda opzitten. "Eén keer vrijwillig, om mijn dochter in een witte jas in een Afrikaans ziekenhuis te zien werken. Daarna nog negentien keer om haar te zoeken. Wat moet ik anders? Als ik op blote voeten de jungle in moet om haar te vinden, dan doe ik dat."

Tijdens al die bezoeken heeft Slijkerman continu aan poorten gerammeld. Ze schreef artikelen in kranten. Hing posters op, deelde flyers uit. Regelde radioberichten, tv-interviews, sprak in kerken, deels in de lokale taal. Ze sprak een zwijk generaals, ministers, de president en de first lady – alles om haar dochters verdwijning onder de aandacht te houden, en tot een nieuw onderzoek aan te sporen. "Er kwam soms wel iets op gang, maar het doofde altijd weer uit. Men vergeet ook snel. Toen kwam corona, kwamen de verkiezingen, en vorig jaar steeds nieuwe hoofden van het Criminal Investigations Directorate, dat het onderzoek moet uitvoeren. De nieuwe directeur heeft nu een paar grote onopgeloste zaken opgepakt, waaronder die van Sophia."

Mannelijk DNA

Het onderzoek dat vlak na de vermissing werd uitgevoerd stelde namelijk weinig voor, zegt Slijkerman. "De honden hadden Sophia's geur niet, de zoektocht was ongeorganiseerd, de plek waar haar spullen gevonden zijn werd pas vier dagen later afgezet. Er hadden daar toen al zoveel mensen rondgelopen dat mogelijke sporen uitgewist waren. DNA-onderzoek vond de Nederlandse politie niet zinvol, dus dat hebben we

Break Free over Sophia Koetsier

Donderdagavond 29 september wordt een aflevering van het programma *Break Free* over Sophia Koetsier uitgezonden. *Break Free* is de serie die journalist en filmmaker Geertjan Lasche maakt over Nederlandse jongeren die tijdens een verre

reis overlijden of vermist raken. In de aflevering over Sophia Koetsier reizen haar moeder Marije en broer Jan naar Oeganda om te kijken waar ze woonde, werkte en is geweest tijdens haar reis. Ook komen veel intimi aan het woord: familie en

Amsterdamse vrienden, collega's en medestagelarijs die met haar werkten in het ziekenhuis in Oeganda. De aflevering wordt donderdag om 21.00 uur uitgezonden bij BNNVara op NPO 3, en is nu al te bekijken via NPO Plus en NLZiet.

→ Ruim 24 uur na de verdwijning van Sophia Koetsier werd aan de waterkant een raadselachtig spoor van spullen gevonden, waaronder één opmerkelijk schone schoen.

later zelf laten uitvoeren. Daaruit bleek dat er vrij veel mannelijk DNA op de stukken zit, van één, mogelijk meerdere, onbekende mannelijke donoren. Er is toen nooit een match gevonden."

Veel hulp vanuit Nederland hoefde de familie verder ook niet te verwachten. Nadat het Nederlandse droneteam was geweest, is er weinig contact geweest met de Nederlandse politie en het OM, zegt Slijkerman. "Het is buitengewoon onthutsend dat je nauwelijks wordt geholpen als je kind vermist raakt in een ver, vreemd land. Bijna drie maanden later bleek Sophia's vermissing bijvoorbeeld niet bekend bij de Amsterdamse politie. Daar moesten we blijkbaar zelf melding van maken."

De autoriteiten in zowel Nederland als Oegan-

da hielden het volgens Slijkerman op een fataal ongeluk, of toch een aanval door een wild dier. "Het kán, maar het is ook makkelijk: het ontslaat ze van verder onderzoek. Ik moet iedereen er steeds op wijzen dat er ook andere scenario's mogelijk zijn. Het is een tragedie dat dit allemaal nu pas op gang komt."

Rapport naar de president

Intussen is het afwachten op de resultaten van het onderzoek, dat nu afgerond zou moeten zijn, maar alweer vertraagd is. Slijkerman en haar man worden slechts sporadisch op de hoogte gehouden. "Ze wilden Sophia's spullen die bij de rivier zijn gevonden nu zelf onderzoeken, dus die zijn naar Kampala gestuurd. En ik heb begrepen dat ze nu heel veel DNA-profielen hebben verzameld van mensen die op of nabij die plek waren die avond. Ik heb net gehoord dat er een rapport is, maar dat het eerst langs de president moet. Dat vind ik erg lastig, maar zo gaat het daar." De kans dat er eindelijk nieuws komt over Sophia is groter dan ooit. "Het is fijn te horen dat het Oegandese OM er zoveel vertrouwen in heeft. Maar: zien is geloven."

Intussen maakt Marije Slijkerman zich klaar voor haar 21ste reis naar Afrika, waarschijnlijk in november. "Soms ben ik heel moe, maar ik heb nooit het gevoel dat het geen zin heeft. Al kijk ik uit naar de dag dat ik niet meer naar Oeganda hoef."

21

→ Sophia Koetsier, verdween in oktober 2015 op 21-jarige leeftijd in een wildpark in Oeganda.

'Drie maanden later bleek de vermissing niet bekend bij de Amsterdamse politie. Daar moesten we zelf melding van maken'

Stichting Find Sophia

Kort nadat Sophia Koetsier verdween is een stichting opgezet: Find Sophia. Op de site findsophia.org worden belangstellenden op de hoogte gehouden van de laatste ontwikkelingen in de zoektocht naar Sophia. Donaties zijn welkom. Marije Slijkerman: "Alle steun wordt enorm gewaardeerd."